

en 1762/63 [fol. 1678] door speciale dienaren zijn nagezien en in de raad zijn behandeld. Daar eveneens een rapport over de soldijboeken van 1762/63 niet werd aangetroffen, werd het bestuur ernstig bevolen om de nuttige voorschriften in deze stipt na te komen en daartoe aan te manen. In zijn brief van 15 september 1764 heeft het bestuur dit beloofd, maar het vermeldt niet of het reeds met de genoemde soldijboeken is geschied. Het lijkt erop dat dit niet is gebeurd. Voorts is het goedgekeurd dat het bestuur de resident te Airhadji, Joseph Chailje, een boete van 6 maanden gage heeft opgelegd voor slordigheden in de boekjes van dit kantoor. Tevens moet Chailje verantwoorden dat hij contanten heeft besteld, terwijl hij volgens de rekening f 10.000,- in kas had. Bovendien is er mee ingestemd dat de resident te Baros, Constantijn Sibens, [fol. 1679] een boete van 2 maanden gage is opgelegd en een ernstige reprimande heeft gekregen dat hij de papieren zó laat heeft ingediend, dat de negotieboeken over 1762/63 pas in maart 1764 naar Batavia gezonden konden worden. Helaas is de verwachting van verbetering in het slot van de negotieboeken over 1761/62 niet uitgekomen. Uit de staatrekening en de brief van 25 maart 1764 is gebleken dat de generale uitgaven in 1762/63 f 116.433 waren en de generale inkomsten maar f 88.858, zodat er een negatief saldo van f 27.575 is geweest. Vergeleken met 1761/62 is er een negatief resultaat van f 66.471, doordat de uitgaven f 34.101 meer en de inkomsten f 32.370 minder waren. Volgens de memorie van bezuiniging en het reglement van 7 augustus 1759 voor Sumatra's Westkust zou er een positief resultaat van f 11.000,- moeten zijn. [fol. 1680] Vergeleken met het genoemde negatieve saldo van f 27.575 is dat een tekort van f 38.575, wat wordt veroorzaakt doordat de uitgaven f 41.433 meer waren dan voorgeschreven en de inkomsten maar f 2858 meer. Omdat uit de stukken bleek dat er geen onnodige uitgaven zijn gedaan, is het nadelig slot van de negotieboeken met de nodige aanmerkingen en aanbevelingen aanvaard. Wel is er aan herinnerd dat de verdeling van de tekorten voor het hele commandement f 75.000, over ieder kantoor apart, zoals in de brief van 31 maart 1761 was beloofd, nog wordt tegemoetgezien. Anders dan het bestuur, twijfelt men er niet aan dat dit bedrag in overeenstemming met de voorschriften is te brengen, hoewel het onmogelijk lijkt daaronder uit te komen. Het bestuur schreef in zijn brief van 15 september 1764 dat een dergelijke verdeling wel gemaakt kon worden, maar dat de tekorten niet te vermijden waren. Het schrijft liever dat wat overeenkomstig de waarheid is [fol. 1681] en wat uitvoerbaar is. Dit strookt met een reglement, opgesteld door de gezaghebber Hendrik van Staveren, dat voorlopig tot een besluit van de Hoge Regering per begin september 1764 zou worden ingevoerd. Dit reglement zal in de komende vergadering behandeld worden. Enige Chinese kooplieden die op Sumatra's Westkust nog schepen hadden waarmee ze op Batavia handeldreven, toen dit nog was toegestaan, mogen deze schepen direct naar Batavia zenden, waarvoor hen passen verleend moeten worden. Ze mogen geen goud vervoeren op straffe van confiscatie. Vier van deze Chinese handelaren met goederen van klein volume en gering belang, is transport naar Sumatra's Westkust verleend om hun daar uitstaande zaken te regelen en daarna met hun gezinnen op hun daar nog aanwezige eigen schepen, [fol. 1682] of met de eerst vertrekkende bark of sloep, naar Batavia terug te keren. Ze moeten te Batavia in hun levensonderhoud voorzien en mogen geen voet meer op Sumatra's Westkust zetten. Wegens zijn overhaast vertrek heeft commandeur Christiaan Lodewijk Senff geen memorie van overgave opgesteld, maar volgens de brief van het bestuur van 31 oktober 1763 heeft hij zijn opvolger mondeling voldoende ingelicht. De resident te Baros, Constantijn Sibens, had een klein inlands vaartuig in beslaggenomen en naar Padang gezonden. Met een ander schip was het door de Engelse resident te Natal uitgestuurd om tegen Atjehers te patrouilleren en door Sibens opgebracht, omdat het volgens enige Niassers op een vaartuig van Baros, dat op de rede van Pulau Karre lag, had geschoten. Om achter de waarheid te komen had het bestuur de inlandse bemanning afzonderlijk ondervraagd. [fol. 1683] Maar het bestuur kon niet achterhalen of ze met scherp, laat staan met kwade opzet, hadden geschoten. Om zich op de beste manier van hen te ontdoen, zijn ze vrijgelaten en omdat ze beweerden enige kleinigheden - niet in de inventarislijst vermeld -, verloren te hebben, is hun 20 Spaanse realen en wat